

Τα ονομαστήρια του Πατρ. Ιεροσολύμων

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Σε κλίμα συγκίνησης τελέσθηκε χθες η αγρυπνία στον Ιερό Ναό της Αναστάσεως επί τη εορτή των Αγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, ανήμερα της εορτής των ονομαστηρίων του Πατριάρχη Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου.

Δείτε το βίντεο:

Σύμφωνα με το επίσημο ανακοινωθέν: Τό Σάββατον, 15ην / 28ην Μαρτίου 2020, έωρτάσθη υπό τοῦ Πατριαρχείου μέ μετάθεσιν ἡ Ὄνομαστική ἐορτή τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου εἰς τό πλαίσιον τῆς ἐορτῆς τῶν Ἀγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν μαρτυρησάντων εἰς τήν λίμνην Σεβαστείας τοῦ Πόντου ἐπί Λικινίου τό 320 μ.Χ, ὧν εἷς ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θεόφιλος.

Α'. Ἀφ' ἐσπέρας.

Τήν παραμονήν μετά τήν κατά τήν τάξιν ἀνάγνωσιν τῆς Θ' Ὡρας εἰς τόν

Μοναστηριακόν Ναόν τῶν Ἀγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης, τήν Κάθοδον διὰ τῶν βαθμίδων τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, ἐτελέσθη Μέγας Ἑσπερινός-«Παρρησία» εἰς τόν Πανίερν Ναόν τῆς Ἀναστάσεως κατὰ τήν κρατοῦσαν τυπικήν καί καθεστωτικήν τάξιν μετὰ Μεγάλης Εἰσόδου καί Ἀρτοκλασίας, προεξάρχοντος τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου μετ' ὀλίγων μόνον κληρικῶν, τοῦ Γέροντος Σκευοφύλακος Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεραπόλεως κ. Ἰσιδώρου, τοῦ Δραγουμανεύοντος Ἀρχιμανδρίτου π. Ματθαίου καί διακόνων, τήν εἴσοδον τῶν ὁποίων ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ Πατριαρχείου ἐπέτρεψεν ἡ Ἰσραηλινὴ Ἀστυνομία, λόγῳ τῆς ἐνσκηψάσης ἐπιδημίας τοῦ λοιμοῦ Covid-19, ἀπὸ τῶν συνεπειῶν τῆς ὁποίας διαφυλάξοι ἡμᾶς Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν.

Ληξάσης τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἑσπερινοῦ, ἐψάλη ὁ Κανὼν τοῦ Ἀκάθιστου Ὑμνου καί ἀνεγνώσθη ἡ Δ' καί τελευταία Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν ἀπὸ τοῦ «Τεῖχος εἰς τῶν παρθένων, Θεοτόκε Παρθένε» ἕως καί τοῦ «Ὡ, Πανύμνητε Μῆτερ» ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Λύδδης κ. Δημητρίου.

Β. Ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς

Ἐτελέσθη νυκτερινὴ Θεία Λειτουργία εἰς τόν Πανίερν Ναόν τῆς Ἀναστάσεως δι' εἰσόδου ἀπὸ τοῦ καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου καί ἀπὸ τῶν δωματίων τῆς Μονῆς Ἀβραάμ, προεξάρχοντος τοῦ Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ.κ. Ἡσυχίου καί τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Ἱεραπόλεως κ. Ἰσιδώρου καί Μαδάβων κ. Ἀριστοβούλου, τοῦ Γέροντος Καμαράση Ἀρχιμανδρίτου π. Νεκταρίου καί τοῦ Δραγουμανεύοντος π. Ματθαίου, τοῦ Ἀρχidiaκόνου π. Μάρκου καί τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Πατρικίου, τῇ συμμετοχῇ τῶν Ναϊτῶν Πατέρων.

Τὴν 11.00 π.μ. ἐψάλη Δοξολογία εἰς τόν Μοναστηριακόν Ναόν τῶν Ἀγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης, τῇ συμμετοχῇ τῶν Πατέρων τοῦ Κεντρικοῦ μοναστηρίου.

Ἐν συνεχείᾳ, εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Πατριαρχείου προσεφώνησε τόν Μακαριώτατον ὁ Γέρων Ἀρχιγραμματεὺς Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχος διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως αὐτοῦ:

«Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

Ἡ μνήμη τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν καλῶς ἀθλησάντων καί στεφανωθέντων εἰς τὴν λίμνην Σεβαστείας τοῦ Πόντου ἐπὶ Λικινίου τό 320, ἑορταζομένη εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ μηνὸς Μαρτίου, ἀποτελεῖ διὰ τὰ μέλη τῆς

Ἐκκλησίας στερεάν βάσιν δυνάμεως καί ἐλπίδος διά τήν συνέχισιν τοῦ πνευματικοῦ ἀγῶνος τῆς νηστείας πρός κατάληξιν εἰς τόν εὐδιον λιμένα τῆς λαμπροφόρου ἡμέρας τῆς Ἀναστάσεως.

Ἐάν οὕτως βιοῦται ἡ ἑορτή αὕτη ὑπό τῆς Ἐκκλησίας ὅλης, ὑπό τῆς Μητρός τῶν Ἐκκλησιῶν βιοῦται βεβαίως καί ἐν σχέσει μέ τό γεγονός ὅτι ἡ Ὑμετέρα σεπτή Μακαριότης φέρει τό ὄνομα ἐνός τῶν ἀκρεμόνων μαρτύρων τούτων.

Πρός τιμήν ὅθεν ἰδίᾳ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Θεοφίλου καί τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος ἐωρτάσθη ἡ ἑορτή αὕτη ὡς «Παρρησία» εἰς τόν πανίερρον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως μετά νυκτερινῆς θείας Λειτουργίας καί Δοξολογίας τήν πρῶιαν εἰς τόν μοναστηριακόν Ναόν τῶν Ἀγίων Κωνσταντίνου καί Ἐλένης τῇ συμμετοχῇ τῶν Ἀγιοταφιτῶν Πατέρων, τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Χρήστου Σοφianoπούλου καί τοῦ Ἀντιπροσώπου τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας εἰς τήν Ρωσικήν Πνευματικήν Αποστολήν MISSIA, Ὁσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου Ἀλεξάνδρου, εἰς τό πλαίσιον βεβαίως τῶν παρεχομένων ἡμῖν δυνατοτήτων συγκεντρώσεως ὡς ἐκ τῆς ἐξαπλώσεως τοῦ λίαν ἐπικινδύνου ἰοῦ διά τήν ὑγίειαν καί τήν ζωήν τῆς ἀνθρωπότητος.

Εὐχαριστήσαντες τῷ Κυρίῳ καί δεηθέντες ὑπέρ ὑγείας καί εὐσταθείας τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος εἰς τήν ἐν τῷ Ναῷ λατρείαν ἡμῶν, νῦν εἰς τήν ἱστορικήν ταύτην αἴθουσαν τοῦ Πατριαρχείου, συγχαίρομεν Αὐτῇ ἐπὶ τοῖς Ὀνομαστηρίοις καί ἀπονέμομεν Αὐτῇ τόν δίκαιον ἔπαινον δι' ὅσα Αὕτη ἐπεξεργάσατο ἀγαθά πρός ὄφελος τῆς ἐν Χριστῷ ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης, τῶν Προσκυνηματικῶν καί περιουσιακῶν δικαιωμάτων τῆς γεραῆς Ἀγιοταφικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος καί τῆς καταρτίσεως τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ποιμνίου.

Πρωτίστως διά τήν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας πολλάς κατέβαλε προσπάθειας καί εἰς πολλάς προέβη ἐνεργείας ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης, ὑπογραμμίζουσα συνεχῶς τήν ἀνάγκην ἐνάρξεως καλλιιεργείας διαλόγου πρός ἐπίτευξιν συνδιαλλαγῆς καί εἰρήνης. Ἀναγνωρίζον τήν συμβολήν ταύτην τό Πατριαρχεῖον Μόσχας ἀπένειμεν Αὐτῇ τό βραβεῖον «Δι' ἐξαιρετικήν προσφοράν πρός ἐμπέδωσιν τῆς ἐνότητος τῶν Ὁρθόδοξων λαῶν καί ἐδραίωσιν καί προβολήν τῶν χριστιανικῶν ἀξιῶν εἰς τήν κοινωνίαν» ὁ Ἀγιώτατος Πατριάρχης Ἀλέξιος Β' διά τό ἔτος 2018, ἐπιδοθέν εἰς ἰδιαιτέραν Αὐτῆς ἐπίσκεψιν εἰς Μόσχαν τόν παρελθόντα Νοέμβριον τῇ προσωπικῇ προσκλήσει τοῦ Προέδρου τῆς Ρωσίας κ. Βλαδιμήρου Πούτιν.

Ἐκ τῶν ἔργων πνευματικῆς οἰκοδομῆς καί ὠφελείας τοῦ ἡμετέρου ποιμνίου τυγχάνει ἀξία μνήμης ἡ ἀνακαίνισις ἐν συνεργασίᾳ μετά τῶν Παλαιστινιακῶν Ἀρχῶν τοῦ ἱστορικοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Μωϋσέως τοῦ Αἰθίοπος τῆς Κοινότητος Ραφιδίων παρά τό Φρέαρ τοῦ Ἰακώβ, ἡ κατασκευή τοῦ εἰκονοστασίου μετά τῶν

εικώνων αὐτοῦ τῆς Κοινότητος Σαχνίν τῆς περιοχῆς Πτολεμαίδος-Ἄκρης, ἡ ἱδρυσις εἰς τό Κάρακ τῆς Ἰορδανίας Ἀθλητικῆς Ἀκαδημίας καί ἡ δραστηριότης τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος ἐπιτοπίως καί διεθνῶς ὑπέρ τῆς προστασίας τῶν ἀκινήτων τοῦ Πατριαρχείου τῆς Πύλης τοῦ Δαβίδ καί τῆς διατηρήσεως τοῦ ἀπ' αἰώνων ἀγιογραφικῶς καί διεθνῶς κατωχυρωμένου καθεστῶτος τῆς Παλαιᾶς Πόλεως τῶν Ἱεροσολύμων πρὸς ὄφελος τῆς Ἀδελφότητος ἡμῶν, τοῦ ποιμνίου καί ὅλων τῶν χριστιανῶν τῆς ἀγίας Γῆς καί τῶν προσκυνητῶν αὐτῆς.

Πρὸς ἐπίτευξιν τῶν στόχων τούτων ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης ἐκαλλιέργησε σχέσεις καλῆς συνεργασίας μετὰ τῶν Πολιτικῶν Ἀρχῶν. Εἰς τὰς σχέσεις πρῶτον μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος τοῦτο ἐδείχθη ἐκ τῆς ἐπισκέψεως εἰς τό Πατριαρχεῖον καί τόν Ναόν τῆς Ἀναστάσεως τοῦ ἄχρι πρό τιнос Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας κ. Προκόπη Παυλοπούλου ὡς καί ἐκ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Ὑπουργοῦ Τουρισμοῦ τῆς Ἑλλάδος κ. Χάρη Θεοχάρους καί τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως Δημοσίας Διπλωματίας Προξενικῶν καί Θρησκευτικῶν Ὑποθέσεων τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος κ. Ἀλεξανδρῆ.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς σχέσεις Πατριαρχείου καί κράτους τοῦ Ἰσραήλ, εἰς τό πλαίσιον τῆς Εὐαγγελικῆς ρήσεως, «τά Καίσαρος Καίσαρι καί τά τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ», ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης ἐδέχθη εἰς τό Πατριαρχεῖον τόν νέον Δήμαρχον Ἱεροσολύμων καί παρουσία τῶν Προκαθημένων τῶν τοπικῶν χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν ἔθιξε τό πρόβλημα τῶν ἐπιχειρουμένων εἰς βάρος τῶν περιουσιῶν τῶν Ἐκκλησιῶν ἀδίκων φόρων, εἰς τήν ἐκδήλωσιν δέ τοῦ ὑπουργείου Τουρισμοῦ τοῦ Ἰσραήλ ἐπὶ τῷ Νέῳ Πολιτικῷ Ἐτεῖ ἔθεσε τό πρόβλημα τῆς λειψυδρίας τῶν Χριστιανικῶν μοναστηρίων τοῦ Ὅρους Θαβώρ καί εἰς τήν κατ' ἔτος ἐπὶ τῷ Νέῳ Ἐτεῖ καθιερωμένην συνάντησιν εἰς τό Προεδρικόν Μέγαρον ἐζήτησε παρά τοῦ Προέδρου τοῦ Ἰσραήλ κ. Ροῦβεν Ρίβλιν τήν δικαίαν λύσιν τοῦ ἀνεπιλύτου προβλήματος τῶν ἀκινήτων τοῦ Πατριαρχείου εἰς τήν Πύλην τοῦ Δαβίδ δι' ἀκυρώσεως τῶν πρό ἐτῶν συναφθεισῶν παρανόμων συμφωνιῶν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς σχέσεις τοῦ Πατριαρχείου μετὰ τῆς Ἰορδανίας, αὗται ἐκαλλιεργήθησαν ἀγασταί, λαμβανομένου ὑπὸ ὄψει ἐκατέρωθεν τῶν δεσμῶν τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας μετὰ τοῦ Πατριαρχείου, τοῦ Ἰορδανικοῦ νόμου τοῦ Πατριαρχείου τοῦ ἔτους 1957 καί τῆς κηδεμονίας, τήν ὁποίαν ἐξασκεῖ ἡ Ἰορδανία ἐπὶ τῶν χριστιανικῶν καί μουσουλμανικῶν σεβασμάτων τῆς Ἱερουσαλήμ.

Εἰς τό πλαίσιον τῶν σχέσεων τούτων ἐπεφυλάχθη εἰς τήν Ὑμετέραν Μακαριότητα κατὰ τήν 1ην τοῦ Νέου Ἐτους πάνδημος ὑποδοχή ὑπὸ τῆς Δημαρχίας τῆς πόλεως Φχές καί ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἰορδανίας Ἀμπντάλλα Ἴμπν Χουσεῖν Ἀθάνη διωργάνωσε εἰδικήν ἐκδήλωσιν πρὸς τιμὴν τῆς ἐορτῆς τῶν ἡμετέρων Χριστουγέννων εἰς τόν τόπον τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ Βαπτίσματος τοῦ Κυρίου καί ὑπεδέχθη τοὺς Προκαθημένους

τῶν Αὐτοκεφάλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, φιλοξενηθέντας ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου εἰς ἀδελφικὴν ἐν Ἀμμάν Συνάντησιν διὰ τὴν ἑναρξιν διαλόγου ὑπὲρ τῆς συσφίξεως τῆς ἐνότητος ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ, ἐν σεβασμῷ πρὸς τὰ «Πρεσβεῖα τιμῆς» τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ πάντα τὰ ὑπὸ τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν παραδόσεως ἀπορρέοντα προνόμια αὐτοῦ.

Τὰ δικαιώματα τῆς Ἀγιοταφικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος καὶ τοῦ γένους ἡμῶν ἐπὶ τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ ἐφύλαξε καὶ ὁσάκις ἡμφεσβητήθησαν ἀπολύτως διεξεδίκησε ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης, ὡς συνέβη προσφάτως κατὰ τὴν ἐορτὴν τῶν Θεοφανείων ἡμῶν, ὅτε οἱ Ἀρμένιοι ἀνεπιτυχῶς ἀπεπειράθησαν νὰ ἐμποδίσουν τὴν ἀνέκαθεν διὰ πολλῶν τεκμηρίων καθεστωτικῶς ἐπιβεβαιουμένην κάθοδον τῆς εἰκόνος ἡμῶν εἰς τό θεοδέγμον Σπήλαιον τῆς Βηθλεέμ.

Ἐνθαρρυνόμενοι ἐξ ὅλων τούτων οἱ Ἀγιοταφῖται Πατέρες, συντασσόμεθα μετὰ τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος εἰς ἓνα κοινόν καὶ τίμιον ἀγῶνα διὰ τὴν ἔτι περαιτέρω διαφύλαξιν τῆς κληρονομίας τοῦ παλαιφάτου ἡμῶν Πατριαρχείου καὶ τοῦ γένους ἡμῶν εἰς τὴν Ἀγίαν Γῆν καὶ τὴν στήριξιν τοῦ Ἑλληνορθοδόξου Ἀραβοφώνου ποιμνίου ἡμῶν εἰς τὴν διατήρησιν τῆς ταυτότητος αὐτοῦ καὶ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ αὔξησιν αὐτοῦ εἰς ἔργα κοινωφελῆ.

Ὑψῶν τό ποτήριον, Μακαριώτατε, εὐχομαι Ὑμῖν ἐξ ὀνόματος τῶν μελῶν τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ὅλης τῆς Ἀγιοταφικῆς Ἀδελφότητος ὑγιεῖαν ἀδιάπτωτον καὶ εὐστάθειαν ἀδιάσειστον ἐπὶ ἔτη ὅσα πλεῖστα ἐν καρποφορίᾳ καὶ δαψιλείᾳ ἔργων ἀγαθῶν πρὸς ἔπαινον τοῦ εὐλογημένου γένους ἡμῶν καὶ δόξαν τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ ἡμῶν».

Ἐν συνεχείᾳ προσεφώνησεν ὁ ἐκλαμπρότατος Γενικός Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Χρῆστος Σοφιανόπουλος καὶ ὁ Ἀντιπρόσωπος τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας, Προϊστάμενος τῆς Πνευματικῆς Ρωσικῆς Ἀποστολῆς εἰς Ἱεροσόλυμα (MISSIA) Ἀρχιμανδρίτης Ἀλέξανδρος.

Τοὺς προσφωνήσαντας ηὐχαρίστησεν ὁ Μακαριώτατος διὰ τῆς κάτωθι ἀντιφωνήσεως Αὐτοῦ ἑλληνιστί:

«Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως, χαίροντες τοῖς ἐλπιζομένοις πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες· Μὴ γάρ ἱμάτιον ἀποδυόμεθα; ἀλλὰ τόν παλαιόν ἄνθρωπον ἀποτιθέμεθα. Δριμύς ὁ χειμὼν, ἀλλὰ γλυκύς ὁ παράδεισος· ἀλγεινὴ ἡ πῆξις, ἀλλ' ἡδεῖα ἡ ἀπόλαυσις. Μὴ οὖν ἐκκλίνωμεν, ὧ συστρατιῶται· μικρόν ὑπομείνωμεν, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδησώμεθα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν»· λέγει εἰς τὴν τῶν Ἀγίων Τεσσαράκοντα ὁμιλίαν

του ὁ Μέγας Βασίλειος διὰ στόματος τοῦ ὑμνωδοῦ τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐκλαμπρότατε Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος κ. Χρήστε Σοφιανόπουλε,

Σεβαστοί Ἅγιοι Πατέρες καί Ἀδελφοί,

«Ζωή γάρ ἐστὶν ὁ Θεός καὶ φῶς καὶ οἱ ἐν χειρὶ Θεοῦ ὄντες ἐν ζωῇ καὶ φωτὶ ὑπάρχουσιν»· λέγει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός περὶ τῶν ψυχῶν τῶν ἁγίων, δηλονότι τῶν δικαίων, ἀκούων εἰς τοὺς ἁγιογραφικοὺς λόγους: «ψυχαὶ δικαίων ἐν χειρὶ Θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος», (Σοφ. Σολομ. 3,1) καὶ «Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ», (Ψαλμ. 115,5).

Τίμιος ὄντως ὑπῆρξεν ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν σήμερον ὑπὸ τῆς ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας τιμωμένων Ἀγίων Μεγάλων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων καὶ τοῦ συμμάρτυρος αὐτῶν Θεοφίλου, τῶν ἐν τῇ λίμνῃ Σεβαστείας μαρτυρησάντων. Οὗτοι οἱ ἅγιοι οὐκ ἐπτοήθησαν ἐκ τῶν ἀπειλῶν τῶν τυράννων διωκτῶν οὐδέ ἐδειλίασαν τῶν βασάνων τὰς προσβολάς, ὅπλον θεῖον ἔχοντες τὸν Σταυρόν τοῦ Χριστοῦ, ὡς λέγει καὶ ὁ ὑμνωδός τῆς ἐκκλησίας:

«Πῶς ὑμῶν θαυμάσωμεν, τοὺς ἀγῶνας ἅγιοι Μάρτυρες; ὅτι σῶμα θνητόν περικείμενοι, τοὺς ἄσωμάτους ἐχθροὺς ἐτροπώσασθε· οὐκ ἐφόβησαν ὑμᾶς τῶν τυράννων αἱ ἀπειλαί, οὐ κατέπτηξαν ὑμᾶς τῶν βασάνων αἱ προσβολαί· ὄντως ἀξίως παρὰ Χριστοῦ ἐδοξάσθητε, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖσθε τό μέγα ἔλεος».

Οἱ Ἅγιοι Τεσσαράκοντα ἐδοξάσθησαν ἀξίως παρὰ Χριστοῦ, διότι οὗτοι ἐζήλωσαν οὐχὶ τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ τὴν δόξαν τὴν παρὰ τοῦ Θεοῦ Πατρός φανερωθεῖσαν, ὡς λέγει ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης: «Καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν Αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός, πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας», (Ἰωάν. 1,14). Τούτου ἕνεκεν καταλιπόντες πᾶσαν στρατιάν τοῦ κόσμου οἱ τεσσαράκοντα στρατιῶται προσῆλθον εἰς τὸ μαρτύριον τοῦ αἵματος αὐτῶν, κηρύσσοντες οὐχὶ ἑαυτοὺς ἀλλὰ τὴν σώζουσαν ἀλήθειαν τοῦ Χριστοῦ τοῦ λάμπαντος ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν τὸν φωτισμόν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ Πατρός ἐν τῷ προσώπῳ Αὐτοῦ [τοῦ Χριστοῦ], (Β' Κορ. 4,6).

Τό μαρτύριον τοῦτο τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ Πατρός ἐν τῷ Μονογενεῖ Αὐτοῦ Υἱῷ Κυρίῳ δέ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, ὃ ἐμιμήσαντο πάντες οἱ μάρτυρες τοῦ Χριστοῦ καί δῆ οἱ σήμερον ἑορταζόμενοι Ἅγιοι Τεσσαράκοντα, μαρτυρεῖται καί καταγγέλλεται εἰς τό διηνεκές ἐπὶ τοῦ τόπου τοῦ σταυρικοῦ πάθους καί τῆς τριημέρου ταφῆς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἐν τῷ Πανιέρῳ Ναῷ τῆς Ἀναστάσεως, ἔνθα ἐτελέσαμεν τὴν ἀναίμακτον θυσίαν, δηλονότι τό μυστήριον τῆς θείας Εὐχαριστίας καί ἀνεπέμψαμεν αἶνον δοξολογίας τῷ πανοικτίρμονι Θεῷ.

Ὁ Θεοφόρος Πατήρ τῆς Ἐκκλησίας Βασίλειος, ἐγκωμιάζων τό τῶν τεσσαράκοντα μαρτύρων ἀήττητον φρόνημα, τοῦ μετὰ χαρᾶς ἀπορρίψαντος ἐκάστου καί τόν τελευταῖον χιτῶνα, μᾶς προτρέπει νά ἀκούσωμεν εἰς τὴν ἐν μιᾷ συμπνοίᾳ ὁμόνοιαν τῆς πίστεως αὐτῶν: «Μή γάρ ἱμάτιον, φησὶν, ἀποδυόμεθα, ἀλλὰ τόν παλαιόν ἄνθρωπον ἀποτιθέμεθα, τόν φθειρόμενον κατὰ τάς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης. Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε, τῷ ἱματίῳ τούτῳ τὴν ἁμαρτίαν συναποβάλλοντες. Ἐπειδὴ διὰ τόν ὄφιν ἐνεδυσάμεθα, διὰ τόν Χριστόν ἐκδυσώμεθα».

Εἰς τοῦτο ἀκριβῶς μᾶς καλεῖ, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἡ τῶν Ἀγίων Τεσσαράκοντα μαρτύρων ἱερά αὐτῶν μνήμη, ἡ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ σταδίου τῆς νηστείας τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς ἀνατείλασα, ἵνα μιμηταί γενώμεθα τοῦ χριστοφόρου φρονήματος αὐτῶν, ὡς λέγει ὁ Θεοφάντωρ Βασίλειος: «Κοινός γάρ αὐτῶν Πατήρ ὁ Θεός καί ἀδελφοί πάντες, οὐκ ἀπὸ ἐνός καί μιᾶς γεννηθέντες, ἀλλ' ἐκ τῆς υἱοθεσίας τοῦ Πνεύματος εἰς τὴν διὰ τῆς ἀγάπης ὁμόνοιαν ἀλλήλοις συναρμοσθέντες».

Ἡ Μετριότης Ἡμῶν, φέρουσα τό ὄνομα τοῦ συμμάρτυρος τῶν Ἀγίων Τεσσαράκοντα Θεοφίλου, δόξαν καί εὐχαριστίαν ἀναπέμπομεν τῷ Ἀγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ ἐπὶ τῇ σεπτῇ ταύτῃ ἑορτῇ, καθ' ἣν «τὴν οἰκείαν ἑορτάζοντες σωτηρίαν», ἀλλὰ καί τὴν κλήσιν Ἡμῶν εἰς τὴν θεσμικὴν ταύτην ἀποστολήν, δηλονότι τῆς τοῦ Ποιμενάρχου τῆς ἁγιωτάτης τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησίας ἀφ' ἐνός καί τοῦ Ἠγουμένου τοῦ ἱεροῦ μοναχικοῦ τάγματος τῆς Γεραῆς Ἀγιοταφτικῆς Ἀδελφότητος ἀφ' ἐτέρου.

Εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος πρέπει τοῖς Ἁγίοις! Οἵτινες ἐξέχεαν τό αἷμα αὐτῶν, διὰ τὸν κενώσαντα ἑαυτὸν καὶ μορφὴν δούλου λαβόντα Σωτῆρα ἡμῶν Χριστόν· οὗτοι οἱ ἅγιοι τοῦ Χριστοῦ μάρτυρες, ἐπὶ γῆς ἀγωνισάμενοι τὸν ἐχθρόν κατεπάτησαν καὶ τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην κατήργησαν, διό ἔλαβον τὴν χάριν ἀποδιώκειν τὰς νόσους τῶν ἀσθενῶν καὶ ζῶντες καὶ μετὰ τέλος θαυματουργεῖν, κατὰ τὸν ὕμνωδόν τῆς Ἐκκλησίας, ἀκούοντα εἰς τοὺς Κυριακοὺς λόγους: «καὶ προσκαλεσάμενος [ὁ Ἰησοῦς] τοὺς δώδεκα μαθητάς Αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτά καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν», (Ματθ. 10,1).

Δεηθῶμεν λοιπόν καὶ ἡμεῖς τῶν σήμερον τιμωμένων Ἁγίων Τεσσαράκοντα μαρτύρων ὡς καὶ τοῦ συμμάρτυρος αὐτῶν Θεοφίλου, τῶν παρρησίαν ἐχόντων ἐν οὐρανοῖς, ἵνα ταῖς ἱκεσίαις αὐτῶν σύν ταῖς πρεσβείαις τῆς ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας κηρύττωμεν Χριστόν ἐσταυρωμένον, ἱατρόν τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, ἀξιωθῶμεν δὲ ἀπηλλαγμένοι τῆς τὸν σύμπαντα κόσμον μαστιζούσης λοιμικῆς νόσου [corona virus] ἑορτάσαι καὶ τὴν λαμπροφόρον Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐπὶ δέ τούτοις, ἐπικαλούμεθα ἐπὶ τοὺς συμπροσευχηθέντας μεθ' ἡμῶν τοὺς παρόντας καὶ ἀπόντας, (ἔνεκεν τοῦ ἀποκλεισμοῦ ἐκ τῆς λοιμικῆς νόσου-corona virus), δύναμιν τὴν ἐξ ὕψους, τὴν χάριν τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου, ὑπομονὴν καὶ πᾶσαν παρά Θεοῦ εὐλογίαν, ἐκφράζοντες θερμὰς εὐχαριστίας πρὸς τοὺς προσφωνήσαντας Ἡμᾶς, τὸν Γέροντα Ἀρχιεπισκοπῆς Ἱερῶτατον Ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῶν μελῶν τῆς Ἀγιοταφικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος, τὸν Ἐκλαμπρότατον Γενικὸν Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος κ. Χρῆστον Σοφιανόπουλον, τὸν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Ἀλέξανδρον Προϊστάμενον τῆς Πνευματικῆς Ρωσικῆς Ἀποστολῆς εἰς Ἱεροσόλυμα (MISSIA) καὶ ἀντιπρόσωπον τῆς ἀδελφῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας, διαβιβάσαντα Ἡμῖν τὰς εὐχὰς τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Μόσχας κ.κ. Κυρίλλου καὶ τοὺς λοιποὺς μετασχόντας εἰς τὸν ἑορτασμόν τοῦτον.

Εἰς ὑγιεῖαν πάντων ὑμῶν!».